NIEUWSBRIEF okt 2026

Beste leden van de EHBO-vereniging Goes,

In deze nieuwsbrief:
a: Lezing tijdens de ALV 19 november a.s.
b: Lessen begin 2027
c: Uitslag onderzoek onder burgerhulpverleners door Elise Roos (student)

a) Lezing ALV op 19 november a.s.

Bij de ALV in november 2025 was de lezing rond de hulp aan personen met verward gedrag zeer zinvol en leerzaam.
Tijdens de komend ALV zal een enthousiaste huisarts (Rianne) een lezing verzorgen rond het gebruik van zelfzorgmiddelen, denk hierbij aan bijvoorbeeld pijnstillers zoals paracetamol, diclofenac en naproxen.

b) Lessen begin 2027

Het contract met de huidige beheerder van De Spinne loopt eind dit jaar af en de gemeente is nu bezig met het zoeken naar een nieuwe beheerder. Dit betekent dat we nu nog geen ruimtes kunnen reserveren voor de herhalingslessen van blok 5 in januari 2027. De geplande datums zullen in principe niet veranderen! We hopen wel dat er snel een nieuwe beheerder komt zodat onze lessen volgens de plannen kunnen doorgaan. We houden jullie op de hoogte!

c) Onderzoek onder burgerhulpverleners (waaronder ook leden van onze vereniging)

De vraag voor dit onderzoek is in het voorjaar bij onze vereniging binnengekomen en doorgestuurd naar de leden. Dit was allemaal anoniem dus ons is niet bekend wie er aan meegewerkt heeft. Hierna de reactie en dank van de onderzoeker Elise.
Beste EHBO-vereniging. Allereerst mijn excuses dat ik de resultaten van mijn onderzoek nu pas met jullie deel. Ik had het graag eerder gedaan, maar door omstandigheden is dat niet gelukt. Nogmaals hartelijk dank voor jullie hulp bij het verspreiden van de vragenlijst, zonder jullie medewerking was dit onderzoek niet mogelijk geweest.

Zoals afgesproken deel ik hieronder de belangrijkste uitkomsten. Ik wil daar één ding vooraf bij zeggen: dit is een cross-sectioneel onderzoek onder één groep burgerhulpverleners (n = 122). De resultaten laten dus samenhangen zien, geen oorzaak-gevolg, en zijn een eerste signaal (geen bewijs). Ik deel ze graag, maar met die kanttekening.

De vragenlijst bracht vijf thema's in kaart:
- De ervaring tijdens de inzet: hoe belastend een reanimatie-inzet werd ervaren, van duidelijk en behapbaar tot onzeker en belastend. Dit omvatte zowel praktische aspecten (wist ik wat er van me werd verwacht, voelde ik me voorbereid, kon ik de patiënt of AED vinden) als emotionele aspecten (spanning, stress en vervelende gedachtes achteraf).
- Training: hoe vaak hulpverleners het afgelopen jaar een reanimatietraining hebben gevolgd.
- Erkenning: in hoeverre hulpverleners zich gewaardeerd voelden, bijvoorbeeld door ambulancepersoneel.
- Nazorg: of hulpverleners na een inzet ondersteuning ontvingen of er gebruik van hebben gemaakt.
- De intentie om actief te blijven: of hulpverleners van plan zijn beschikbaar te blijven als burgerhulpverlener.

Beschrijvende uitkomsten
- Inzetervaring: Burgerhulpverleners ervoeren hun inzetten over het algemeen als relatief minder belastend. Gemiddeld werden inzetten dus eerder als duidelijk en behapbaar ervaren dan als onzeker of belastend.
- Training: De meeste respondenten (ruim 60%) hadden in het afgelopen jaar één reanimatie training gevolgd. Een kleiner deel volgde twee of meer trainingen.
- Erkenning: dit werd rond het midden van de schaal beoordeeld, de ervaringen liepen uiteen, van minder positief tot erg positief.
- Nazorg: slechts een klein deel van respondenten (ongeveer een vijfde) hebben gebruik gemaakt van nazorg.
- Intentie om actief te blijven: deze was over het algemeen hoog, de meeste hulpverleners gaven aan actief te willen blijven. Dat is een positief signaal.

Belangrijkste bevindingen
- Hoe belastend een inzet werd ervaren, hing samen met de intentie om actief te blijven: hoe meer belastend de ervaring, hoe lager de intentie. Dit was de sterkste en meest consistente samenhang in het onderzoek.
- Voor training zie ik het volgende, en dat is voor jullie waarschijnlijk het meest relevant: hoe vaker iemand trainde, hoe minder belastend inzetten werden ervaren, wat op zijn beurt samenhing met een sterkere intentie om actief te blijven. Eén enkele training leek daarvoor niet voldoende; herhaalde training lijkt te helpen doordat hulpverleners zich beter voorbereid voelen.

Voorzichtig gezegd zou dit erop kunnen wijzen dat regelmatige, terugkerende training (in plaats van eenmalig) burgerhulpverleners kan ondersteunen. Dit is een voorzichtige suggestie die verder onderzocht zou moeten worden, geen bewezen aanbeveling.

Mochten jullie verdere toelichting of andere vragen hebben, dan hoor ik het uiteraard graag. En nogmaals: heel veel dank voor de fijne samenwerking.

Met vriendelijke groet, Elise Roos.

Namens het bestuur,
Jan Stoffels

EHBO Vereniging Goes